

הברוש והתפוח

הסיפור - מריאן קשוורצי אזאד

ציורים נאסים אזאדי

مريان كشت افروز آذاد

نسيم آذادی

היה היה פעם עץ תפוח ולידו עץ ברוש. עץ
התפוח היה מלא פרי. עץ הברוש היה ירוק, אך
ללא פירות. התפוחים שעל העץ היו אדומים,
עגולים ונראו עסיסיים מאוד. עץ הברוש אהב
אותם מאוד. הוא צחק יחד אתם כשהם צחקו
והצוער כשבכו. הוא מאוד רצה שיהיה לו גם כן
תפוח, לפחות אחד.

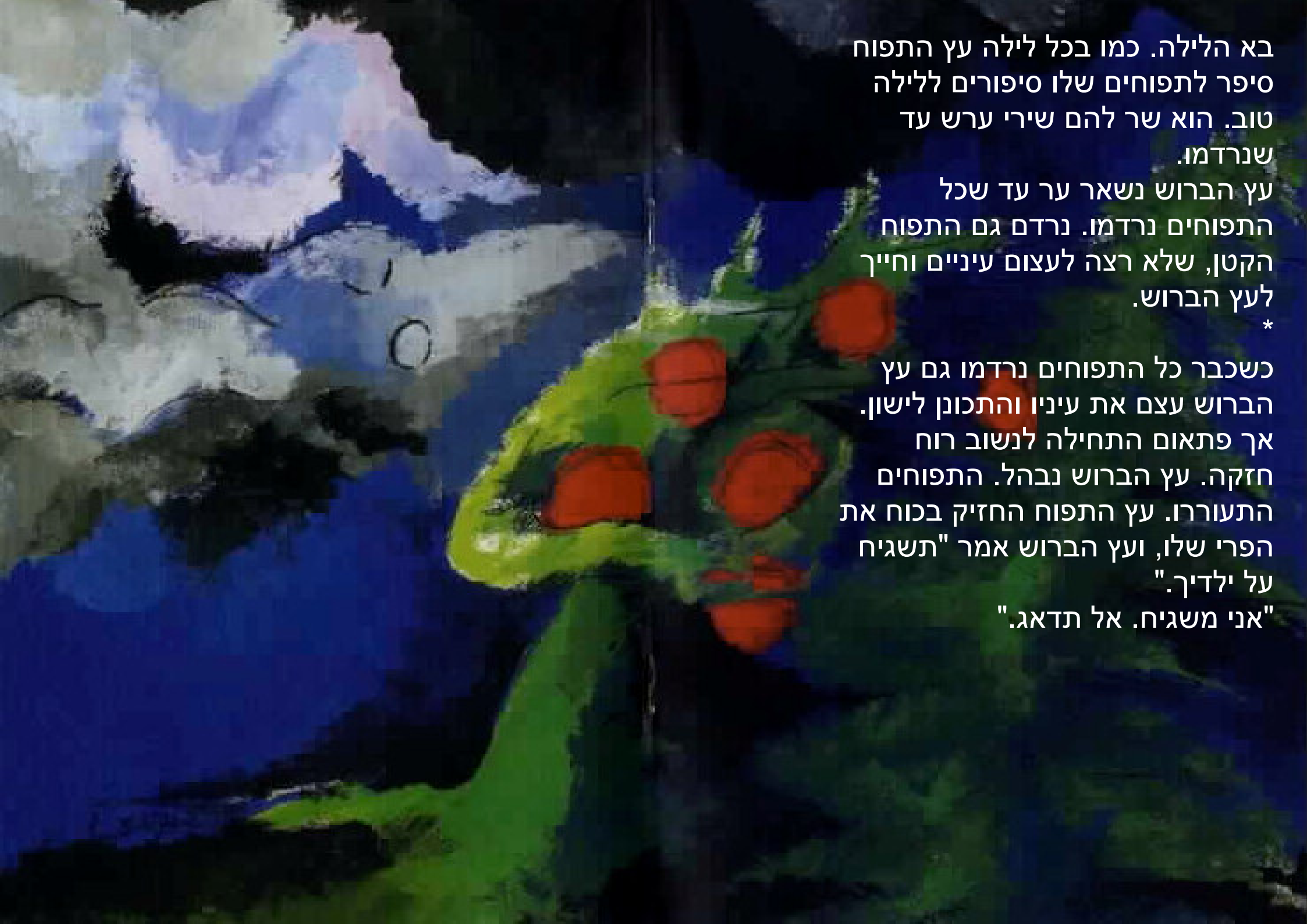

יום אחד אמר עץ הברוש
לעץ התפוח "אולי תיתן
לי אחד מהתפוחים
שלך?"

ועץ התפוח ענה "לך?
לתת לך תפוח? מי ראה
עץ ברוש עם תפוח? אני
ההורה שלהם. לא אפרד
מהם אף פעם!"
"רק תפוח אחד!"
"לא! אף אחד לא יטפל
בהם טוב יותר ממני.
אינני מוכן לתת לך אף
אחד."

עץ הברוש הושיט את אחד הענפים שלו
וליטף את אחד מהתפוחים הקטנים
יותר. התפוח הקטן צחק בשמחה.
הקליפה של התפוח הייתה רכה והפיצה
ריח טוב. הברוש הריח אותו והרגיש
כאילו כל הענפים שלו מלאי תפוחים. כל
היום עץ הברוש הריח מתפוחים.

בא הלילה. כמו בכל לילה עץ התפוח
סיפר לתפוחים שלו סיפורים ללילה
טוב. הוא שר להם שירי ערש עד
שנרדמו.

עץ הברוש נשאר ער עד שכל
התפוחים נרדמו. נרדם גם התפוח
הקטן, שלא רצה לעצום עיניים וחייך
לעץ הברוש.

*

כשכבר כל התפוחים נרדמו גם עץ
הברוש עצם את עיניו והתכונן לישון.
אך פתאום התחילה לנשוב רוח
חזקה. עץ הברוש נבהל. התפוחים
התעוררו. עץ התפוח החזיק בכוח את
הפרי שלו, ועץ הברוש אמר "תשגיח
על ילדיך."
"אני משגיח. אל תדאג."

אך הרוח התגברה ופתאום עץ הברוש שמע
צעקה. התפוח הקטן נפרד מהענף והתחיל
לפול, אבל הברוש הושיט את הענף שלו ותפס
אותו.

התפוח הקטן היה מפוחד מאוד אך עץ הברוש
עטף אותו במחטים הרכים שלו, כדי שיהיה לו
נעים. התפוח הקטן נרגע ונרדם.
עץ הברוש נהנה מאוד. עד הבוקר נישק לתפוח
הקטן והריח אותו. חלומותיו התגשמו. הוא
הרגיש כמו אמא עם ילד קטן ומתוק.

למחרת בבוקר התעורר עץ הברוש כששמע את קולו של עץ התפוח. הגיע גנן לקטוף את פרי הגן. התפוחים שמחו ועץ התפוח בירך אותם לדרך. "שימו לב ואל תפלו מהסל. אם הגנן ילך וישאיר אתכם על הארץ, מהר מאוד תרכבו."
הגנן קטף את הפרי אחד-אחד ושם אותם בסל. עץ התפוח הסתכל סביב ושאל "אבל איפה התפוח הקטן שלי?"

עץ הברוש אמר "אל תדאג. הוא אצלי. אצלי רך ונעים. שמרתי עליו כל הלילה. לא נתתי לו לפול על הארץ או לקבל מכה או להיפצע."
שמח עץ התפוח ואמר "אתה עץ טוב לב ואדיב. עכשיו תן אותו לגנן, אחרת הוא ירכב."

"לא, אינני רוצה להיפרד ממנו. עכשיו הוא הילד שלי."
"אבל ראה, נתתי לגנן את כל התפוחים שלי. אם הם יישארו על הענפים הם יתקלקלו עם הזמן. חבל. תן אותו לגנן."

עץ הברוש לא רצה שהתפוח יתקלקל. הוא היה
ההורה שלו ללילה אחד, רק לילה אחד. הוא נישק
לתפוח הקטן וליטף אותו ברוך. התפוח צחק. ואז
עץ הברוש הנמיך את הענף והתפוח גלש ונפל
לתוך הסל, ליד התפוחים האחרים.
הגן הלך ולקח אתו את כל התפוחים. נשאר רק
העצים, עץ התפוח ועץ הברוש. עץ הברוש הריח
מתפוחים.

